

Міністерство освіти і науки України

Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна

Кафедра міжнародних відносин

“ЗАТВЕРДЖУЮ”

Директор навчально-наукового
інституту «Каразінський інститут
міжнародних відносин та
туристичного бізнесу»

ПИСАРЕВСЬКИЙ М.І.

2026 р.

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Міжнародні медіакомунікації

рівень вищої освіти перший (бакалаврський)

галузь знань 29 «Міжнародні відносини»

спеціальність 291 «Міжнародні відносини, суспільні комунікації, регіональні студії»

освітня програма «Міжнародна інформація та міжнародні комунікації»

вид дисципліни обов'язкова

навчально-науковий інститут «Каразінський інститут міжнародних відносин та туристичного бізнесу»

2026 / 2027 навчальний рік

Програму рекомендовано до затвердження вченою радою навчально-наукового інституту «Каразінський інститут міжнародних відносин та туристичного бізнесу»

“27” серпня 2026 року, протокол №1

РОЗРОБНИКИ ПРОГРАМИ:

Ольга ВИГОВСЬКА, кандидат політичних наук, доцент, професор кафедри міжнародних відносин

Програму схвалено на засіданні кафедри міжнародних відносин

Протокол від “26”серпня 2026 року № 1

Завідувач кафедри

Наталія ВІННИКОВА

Програму погоджено з гарантом освітньо-професійної програми «Міжнародна інформація та міжнародні комунікації»

Гарант освітньо-професійної програми

Іван МАРЧЕНКО

Програму погоджено науково-методичною комісією навчально-наукового інституту «Каразінський інститут міжнародних відносин та туристичного бізнесу»

Протокол від “27”серпня 2026 року № 1

Голова науково-методичної комісії

Ганна ПАНАСЕНКО

ВСТУП

Програма навчальної дисципліни «Міжнародні медіакомунікації» складена відповідно до освітньо-професійної програми «Міжнародна інформація та міжнародні комунікації» підготовки за першим (бакалаврським) рівнем спеціальності 291 «Міжнародні відносини, суспільні комунікації та регіональні студії».

1. ОПИС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

1.1. Мета викладання навчальної дисципліни полягає у формуванні в здобувачів вищої освіти системного розуміння міжнародних медіакомунікацій як складника світової політики та міжнародних інформаційних відносин, а також здатності аналізувати глобальні медіапроцеси, цифрові платформи, транснаціональні інформаційні потоки й медійні стратегії міжнародних акторів та розробляти професійні комунікаційні продукти для міжнародних аудиторій.

1.2. Основні завдання вивчення дисципліни

1. сформувані розуміння теоретичних засад, акторів, інституцій та сучасної архітектури міжнародних медіакомунікацій;
2. розвинути здатність аналізувати глобальні медіасистеми, транснаціональні інформаційні потоки, платформи, аудиторії, фрейми й наративи;
3. відпрацювати навички моніторингу міжнародного медіасередовища, верифікації інформації та оцінювання дезінформаційних і репутаційних ризиків;
4. сформувані вміння планувати цифрову та медійну комунікацію державних і недержавних міжнародних акторів, адаптувати повідомлення до різних культурних і платформних контекстів;
5. розвинути етичне, правове й відповідальне використання цифрових технологій та штучного інтелекту під час створення й оцінювання міжнародного медіаконтенту.

1.3. Кількість кредитів – 5 кредитів

1.4. Загальна кількість годин* – 150 годин

1.5. Характеристика навчальної дисципліни	
Обов'язкова	
Денна форма навчання	Заочна (дистанційна) форма навчання
Рік підготовки	
4-й	
Семестр	
7-й	
Лекції	
24 год.	
Практичні, семінарські заняття	
24 год.	
Самостійна робота	
102 год.	

** у разі формування малочисельних груп обсяг аудиторного навчального навантаження, відведеного на вивчення навчальної дисципліни, зменшується відповідно до Положення про планування й звітування науково-педагогічних працівників Харківського національного університету імені В.Н. Каразіна.*

1.6. Перелік компетентностей, що формує дана дисципліна
формування загальних компетентностей:

ЗК4. Знання та розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності.

ЗК5. Здатність працювати в міжнародному контексті.

ЗК9. Здатність використовувати інформаційні та комунікаційні технології.

ЗК12. Здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел.

формування спеціальних (фахових) компетентностей

СК2. Здатність аналізувати міжнародні процеси у різних контекстах, зокрема політичному, безпековому, правовому, економічному, суспільному, культурному та інформаційному.

СК10. Здатність аналізувати структуру та динаміку міжнародних суспільних комунікацій, виявляти їх вплив на міжнародну систему, державні та суспільні інститути.

СК12. Здатність до здійснення комунікації та інформаційно-аналітичної діяльності у сфері міжнародних відносин (українською та іноземними мовами).

СК14. Розуміння основ та особливостей захисту національного інформаційного простору та забезпечення інформаційної безпеки держави.

СК18. Розуміння сутності та специфіки міжнародної інформаційної діяльності.

СК19. Розуміння основ та особливостей забезпечення міжнародної інформаційної безпеки.

1.7. Перелік результатів навчання, що формує дана дисципліна

РН05. Знати природу та механізми міжнародних комунікацій.

РН10. Знати сутність, специфіку та особливості міжнародної інформаційної діяльності.

РН13. Збирати, обробляти та аналізувати великі обсяги інформації про стан міжнародних відносин, зовнішньої політики України та інших держав, регіональних систем, міжнародних комунікацій.

РН18. Використовувати сучасні цифрові технології, спеціалізоване програмне забезпечення, бази даних та інформаційні системи для розв'язання складних спеціалізованих задач у сфері міжнародних відносин, суспільних комунікацій та/або регіональних студій.

РН23. Аналізувати зміст та специфіку сучасних міжнародних інформаційних відносин.

1.8. Пререквізити: «Теорія комунікації», «Міжнародна інформація та міжнародні комунікації», «Зв'язки з громадськістю в міжнародних відносинах», «Інформаційно-аналітична діяльність в міжнародних відносинах», «Прес-служба зовнішньополітичних відомств», «Міжнародне інформаційне право».

2. ТЕМАТИЧНИЙ ПЛАН НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Розділ 1. Система міжнародних медіакомунікацій

Тема 1. Міжнародні медіакомунікації: поняття, моделі та сучасні трансформації

Міжнародні медіакомунікації як сфера професійної діяльності й дослідження. Взаємозв'язок міжнародної інформації, масової комунікації, журналістики, публічної дипломатії та стратегічних комунікацій. Основні моделі комунікації, медіатизація міжнародної політики, конвергенція та платформізація. Функції медіа у формуванні міжнародного порядку денного й сприйнятті зовнішньої політики.

Тема 2. Глобальна медіасистема та транснаціональні інформаційні потоки

Структура глобального медіаринку, міжнародні інформаційні агентства, суспільні мовники, транснаціональні корпорації та цифрові платформи. Центр і периферія у світових інформаційних потоках. Концентрація власності, медіаплуралізм, цифрова нерівність і мовно-культурні асиметрії. Роль Reuters, AP, AFP, BBC World Service, Deutsche Welle, France 24, Al Jazeera та інших глобальних акторів.

Тема 3. Медіа як актор міжнародних відносин і зовнішньої політики

Вплив медіа на міжнародний порядок денний та зовнішньополітичні рішення. Agenda-setting, framing, priming, CNN effect і manufacturing consent: можливості та обмеження підходів. Взаємодія урядів, дипломатичних установ, журналістів, експертів і громадянського суспільства. Медіаподії, міжнародні кризи й репутаційний вимір зовнішньої політики.

Тема 4. Міжнародні аудиторії, культура та рецепція медіаповідомлень

Сегментація міжнародних аудиторій, культурні коди, цінності, ідентичності та контекст сприйняття. Глобалізація і локалізація контенту, glocalization. Діаспори й транснаціональні спільноти як медіааудиторії та комунікаційні посередники. Аналіз потреб аудиторій, persona, customer journey та адаптація повідомлень без стереотипізації.

Розділ 2. Цифрові платформи, нарративи та інформаційні впливи

Тема 5. Цифрові платформи й алгоритмічна логіка міжнародної комунікації

Платформізація новин і політичної комунікації. Алгоритмічне ранжування, рекомендаційні системи, мережеві ефекти, інформаційні бульбашки та економіка уваги. Особливості X, Facebook, Instagram, TikTok, YouTube, Telegram і месенджерів у різних країнах. Метрики охоплення, залучення, довіри та впливу; обмеження платформної аналітики.

Тема 6. Фрейми, нарративи та візуальна комунікація у міжнародному медіапросторі

Фреймінг міжнародних подій і конструювання медійних нарративів. Актори, причинність, моральна оцінка та пропоноване рішення як елементи фрейму. Стратегічні нарративи держав і міжнародних організацій. Візуальні фрейми, символи, фотографія, відео й меми. Критичний дискурс-аналіз і порівняння висвітлення однієї події медіа різних країн.

Тема 7. Дезінформація, FIMI та інформаційні операції

Mis-, дез- і малінформація; пропаганда, маніпуляція та foreign information manipulation and interference (FIMI). Актори, цілі, тактики, техніки й процедури інформаційних операцій. Координувана неавтентична поведінка, боти, тролі та мережі поширення. Виявлення кампаній, оцінювання шкоди, prebunking, debunking і стратегія відповідального реагування.

Тема 8. Верифікація, OSINT і медіамоніторинг міжнародних подій

Побудова системи медіамоніторингу: запит, джерела, ключові слова, мови, часові межі та критерії відбору. Верифікація джерела, автора, часу, місця, зображень і відео. Зворотний пошук, геолокація, хронолокація та робота з метаданими. Етичні й безпекові межі OSINT. Підготовка аналітичного медіабриффу та візуалізація результатів.

Розділ 3. Практика міжнародної медіакомунікації

Тема 9. Публічна та цифрова дипломатія в міжнародних медіа

Публічна дипломатія, nation branding і цифрова дипломатія: цілі, інструменти та моделі взаємодії. Комунікація дипломатичних установ, міжнародних організацій і лідерів у соціальних медіа. Робота з іноземними журналістами, експертами, інфлюенсерами та діаспорами. Послідовність повідомлень, автентичність, діалогічність і оцінювання дипломатичного впливу.

Тема 10. Медіакомунікації під час війни, кризи та надзвичайних ситуацій

Кризова медіакомунікація в умовах високої невизначеності, ризику й дефіциту часу. Комунікаційний штаб, спікери, протоколи погодження та швидке реагування. Баланс відкритості, безпеки, приватності й суспільного інтересу. Комунікація про війну Росії проти України для міжнародних аудиторій, протидія ворожим нарративам і принцип «не нашкодь».

Тема 11. Планування міжнародної медіакампанії та оцінювання результативності

Ситуаційний аналіз, комунікаційна проблема, цілі, аудиторії, insight і теорія змін. Розроблення ключових повідомлень, контентних ліній, каналів, партнерств, календаря та протоколу ризиків. PESO-модель і транскордонне поширення контенту. KPI, outputs, outtakes, outcomes та impact; базові й цільові показники, моніторинг і коригування кампанії.

Тема 12. Генеративний ШІ, синтетичні медіа та майбутнє міжнародних комунікацій

Застосування генеративного ШІ для дослідження аудиторій, перекладу, аналізу, створення й адаптації контенту. Галюцинації, упередження, авторське право, конфіденційність і залежність від платформ. Deepfakes, синтетичні медіа, автентичність і provenance контенту. Людський контроль, декларування використання ШІ та принципи відповідальної міжнародної медіакомунікації. Презентація командного проєкту медіакампанії.

3. СТРУКТУРА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Назви розділів і тем	Кількість годин											
	денна форма						заочна форма					
	усього	у тому числі					усього	у тому числі				
		л	п	ла б.	і н д .	с. р.		л	п	лаб .	інд .	с. р.
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
Розділ 1. Система міжнародних медіакомунікацій												
Тема 1. Міжнародні медіакомунікації: поняття, моделі та сучасні трансформації	13	2	2			9						
Тема 2. Глобальна медіасистема та транснаціональні інформаційні потоки	13	2	2			9						
Тема 3. Медіа як актор міжнародних відносин і зовнішньої політики	12	2	2			8						
Тема 4. Міжнародні аудиторії, культура та рецепція медіаповідомлень	12	2	2			8						
Разом за розділом 1	50	8	8			34						
Розділ 2. Цифрові платформи, наративи та інформаційні впливи												
Тема 5. Цифрові платформи й алгоритмічна логіка міжнародної комунікації	13	2	2			9						
Тема 6. Фрейми, наративи та візуальна комунікація у міжнародному медіапросторі	13	2	2			9						

Тема 7. Дезінформація, FIMI та інформаційні операції	12	2	2			8						
Тема 8. Верифікація, OSINT і медіамоніторинг міжнародних подій	12	2	2			8						
Разом за розділом 2	50	8	8			34						
Розділ 3. Практика міжнародної медіакомунікації												
Тема 9. Публічна та цифрова дипломатія в міжнародних медіа	13	2	2			9						
Тема 10. Медіакомунікації під час війни, кризи та надзвичайних ситуацій	13	2	2			9						
Тема 11. Планування міжнародної медіакампанії та оцінювання результативності	12	2	2			8						
Тема 12. Генеративний ШІ, синтетичні медіа та майбутнє міжнародних комунікацій	12	2	2			8						
Разом за розділом 3	50	8	8			34						
Усього годин	150	24	24			102						

4. ТЕМИ СЕМІНАРСЬКИХ ЗАНЯТЬ

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1	Порівняння моделей міжнародних медіакомунікацій на прикладі актуальної міжнародної події	2
2	Картування глобальної медіасистеми та транснаціонального руху новин	2
3	Аналіз впливу медіа на зовнішньополітичний порядок денний	2

4	Сегментація міжнародної аудиторії та адаптація повідомлення	2
5	Платформний аудит міжнародної комунікації обраного актора	2
6	Порівняльний фрейм- і наративний аналіз висвітлення міжнародної події	2
7	Розбір дезінформаційної або FIMI-кампанії та проєкт реагування	2
8	Практикум із верифікації цифрового контенту та підготовка медіабриффу	2
9	Розроблення серії повідомлень для цифрової дипломатії	2
10	Симуляція кризового медіабрифінгу для міжнародних аудиторій	2
11	Проектування міжнародної медіакампанії та системи KPI	2
12	Презентація й експертне оцінювання командних медіапроєктів	2
	Разом	24

5. ЗАВДАННЯ ДЛЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ

№ з/п	Види, зміст самостійної роботи	Кількість годин
1	Підготовка глосарія та аналітичної схеми сучасної системи міжнародних медіакомунікацій.	9
2	Порівняльний профіль двох глобальних медіаакторів: модель, аудиторія, географія та редакційні пріоритети.	9
3	Аналітична записка про взаємозв'язок медіапорядку денного і зовнішньополітичного рішення.	8
4	Створення двох адаптованих версій повідомлення для різних міжнародних аудиторій з обґрунтуванням рішень.	8
5	Аудит платформних каналів міжнародної організації або дипломатичної установи за визначеними метриками.	9
6	Кодування фреймів і наративів у матеріалах медіа двох країн; підготовка порівняльної таблиці.	9
7	Побудова карти акторів, тактик і каналів поширення обраної дезінформаційної кампанії.	8
8	Верифікація набору цифрових матеріалів і документування кроків перевірки та рівня впевненості.	8
9	Аналіз цифрової дипломатії обраної держави або міжнародної організації та підготовка рекомендацій.	9
10	Розроблення сценарію кризової комунікації: повідомлення, Q&A, ризики, порядок оновлення інформації.	9
11	Підготовка концепції міжнародної медіакампанії: цілі, аудиторії, повідомлення, канали, партнери та KPI.	8
12	Командне доопрацювання медіапроєкту; декларація використання III та критична перевірка створених матеріалів.	8
	Разом	102

6. ІНДИВІДУАЛЬНІ ЗАВДАННЯ

Не передбачено.

7. МЕТОДИ НАВЧАННЯ

Під час викладання навчальної дисципліни застосовуються словесні методи (проблемна лекція, пояснення, навчальна дискусія); наочні методи (презентації, карти медіасистем, інфографіка, відеоматеріали, приклади міжнародного медіаконтенту);

пояснювально-ілюстративний, проблемно-пошуковий, дослідницький, порівняльний і проєктний методи.

На семінарських заняттях використовуються case study, порівняльний аналіз медіа, фрейм- і наративний аналіз, stakeholder та audience mapping, медіамоніторинг, OSINT і верифікація, платформний аудит, робота в малих групах, симуляція кризового брифінгу, проєктування міжнародної медіакампанії та взаємооцінювання командних результатів.

Передбачено підготовку аналітичних медіабрифів, карт аудиторій, контентних матеріалів, комунікаційних планів і командного проєкту міжнародної медіакампанії. Навчання здійснюється на засадах студентоцентрованого, проблемно-орієнтованого й діяльнісного підходів із дотриманням професійної етики, інформаційної безпеки та академічної доброчесності.

8. МЕТОДИ КОНТРОЛЮ

Контроль результатів навчання здійснюється шляхом поточного та підсумкового оцінювання.

Поточний контроль здійснюється під час семінарських занять і лекцій та передбачає усне опитування, участь у фахових дискусіях, аналіз міжнародних медіакейсів, виконання аналітичних, творчих і верифікаційних завдань, підготовку медіабрифів і комунікаційних продуктів, роботу в малих групах, участь у симуляціях, презентацію результатів роботи та перевірку завдань для самостійної роботи. Максимальна кількість балів за поточний контроль протягом семестру становить 60 балів.

Усі 12 семінарських занять підлягають оцінюванню. Кожне семінарське заняття оцінюється максимально у 4 бали: до 1 бала — за знання та коректне застосування професійних понять; до 2 балів — за якість аналізу, верифікації або створеного медіапродукту; до 1 бала — за аргументованість висновків, активність і конструктивну взаємодію. За відсутності змістовної відповіді або невиконання завдання виставляється 0 балів. Максимальна кількість балів за семінарські заняття становить 48 балів.

Практична діяльність під час кожної з 12 лекцій оцінюється максимально в 1 бал. Бал нараховується за виконання короткого аналітичного, дискусійного або верифікаційного завдання, обґрунтованість відповіді та коректне застосування понять дисципліни. Максимальна кількість балів за практичну діяльність під час лекцій становить 12 балів.

Підсумковий семестровий контроль здійснюється у формі письмового заліку, який оцінюється максимально у 40 балів. Залікова робота включає теоретичне питання — до 10 балів, аналітичний медіакейс — до 20 балів і практичне завдання з розроблення або вдосконалення міжнародного медіаповідомлення — до 10 балів. Під час оцінювання враховуються повнота й точність відповіді, коректність застосування понять, якість аналізу, доказовість висновків та практична обґрунтованість запропонованих рішень.

До письмового заліку допускаються здобувачі освіти, які набрали протягом семестру не менше 30 із 60 балів. Підсумкова оцінка складається із суми балів за поточний контроль — до 60 балів і письмовий залік — до 40 балів. Максимальна підсумкова кількість балів становить 100. Залік вважається складеним, якщо здобувач освіти набрав сумарно не менше 50 балів.

9. СХЕМА НАРАХУВАННЯ БАЛІВ

Схема нарахування балів при проведенні семестрового заліку

Поточний контроль та самостійна робота				Залік	Сума
Розділ 1	Розділ 2	Розділ 3	Разом		

T1–T2	T3–T4	T5–T6	T7–T8	T9–T12			
10	10	10	10	20	60	40	100

T1–T12 — теми навчальної дисципліни. Кожне семінарське заняття оцінюється максимально у 4 бали; практична діяльність під час кожної лекції — максимально в 1 бал; письмовий залік — максимально у 40 балів. Результати навчання, здобуті у неформальній та/або інформальній освіті, можуть бути визнані замість відповідних видів поточного контролю в межах установленої для них кількості балів і не збільшують максимальні 100 балів.

Критерії оцінювання навчальних досягнень

Під час вивчення навчальної дисципліни використання технологій штучного інтелекту (ШІ) здійснюється відповідно до Політики використання технологій штучного інтелекту Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна.

У межах дисципліни застосовуються такі моделі використання ШІ:

1. Модель «ШІ заборонено».

Використання технологій штучного інтелекту не допускається під час усного опитування та виконання аудиторних завдань, призначених для перевірки індивідуальних знань і сформованості компетентностей, якщо інше прямо не визначено викладачем.

2. Модель «ШІ як асистент».

Під час підготовки до семінарських занять, виконання самостійної роботи та розроблення медіапроєкту дозволяється використовувати ШІ для пошуку ідей і ключових понять, попереднього структурування матеріалу, перекладу й мовного редагування, аналізу варіантів повідомлень, моделювання аудиторних реакцій, створення робочих прототипів текстового та візуального контенту.

Здобувач освіти зобов'язаний перевіряти фактичну точність, актуальність і походження інформації, надійність посилань, можливі алгоритмічні та культурні упередження, маркувати синтетичний контент і дотримуватися авторського права, правил конфіденційності та інформаційної безпеки. Фінальний аналіз, висновки, медіапродукти й професійні рішення мають бути самостійно підготовлені та обґрунтовані здобувачем освіти.

Під час опрацювання теми 12 результати роботи генеративного ШІ можуть використовуватися як матеріал для критичного аналізу синтетичних медіа, дипфейків, алгоритмічного впливу, прозорості та етичних ризиків міжнародної медіакомунікації.

Декларування використання ШІ.

У разі використання технологій штучного інтелекту здобувач освіти зазначає назву сервісу або моделі, дату використання та характер отриманої допомоги. За вимогою викладача здобувач освіти надає використані запити (prompts) або пояснює спосіб застосування інструментів ШІ.

Недеклароване використання ШІ або подання згенерованого матеріалу як власного результату навчальної діяльності розглядається як порушення академічної доброчесності відповідно до внутрішніх нормативних документів Університету.

Визнання результатів навчання, здобутих у **неформальній освіті**, здійснюється відповідно до Порядку визнання результатів навчання, отриманих у неформальній освіті, в Харківському національному університеті імені В. Н. Каразіна. Здобувач освіти подає документи, що підтверджують зміст, обсяг і результати навчання. У разі встановлення їх відповідності результатам навчання цієї дисципліни вони можуть бути зараховані замість відповідних видів поточного контролю в межах установленої для них кількості балів. Рішення про визнання та обсяг зарахованих результатів ухвалюється у порядку,

визначеному Університетом; додаткові бали понад максимальні 100 балів не нараховуються.

Шкала оцінювання

Сума балів за всі види навчальної діяльності протягом семестру	Оцінка за чотирирівневою шкалою
50–100	зараховано
0-49	не зараховано

10. Рекомендована література

Основна література

1. Чернявська Л. В., Яцимирська М. Г. Медіакомунікації: теорія і практика : навчальний посібник. Львів : ЛНУ імені Івана Франка, 2021.
2. Почепцов Г. Г. Сучасні інформаційні війни. Київ : Києво-Могилянська академія, 2022.
3. Lindgren S. Digital Media and Society. 2nd ed. London : SAGE, 2022.
4. Bjola C., Zaiotti R. (eds.). Digital Diplomacy and International Organisations: Autonomy, Legitimacy and Contestation. London : Routledge, 2021.
5. UNESCO. Guidelines for the Governance of Digital Platforms. Paris : UNESCO, 2023.
6. European External Action Service. 3rd EEAS Report on Foreign Information Manipulation and Interference Threats. Brussels : EEAS, 2025.
7. Newman N. et al. Reuters Institute Digital News Report 2026. Oxford : Reuters Institute for the Study of Journalism, University of Oxford, 2026.
8. Council of Europe. Recommendation CM/Rec(2022)11 on Principles for Media and Communication Governance. Strasbourg : Council of Europe, 2022.
9. European Commission. Strengthened Code of Practice on Disinformation. Brussels : European Commission, 2022.
10. Council of Europe. Guidelines on the Responsible Implementation of Artificial Intelligence Systems in Journalism. Strasbourg : Council of Europe, 2023.

Допоміжна література

1. Council of Europe. Guidance Note on Countering the Spread of Online Mis- and Disinformation through Fact-checking and Platform Design Solutions in a Human Rights Compliant Manner. Strasbourg : Council of Europe, 2023.
2. European Parliament. Artificial Intelligence Act. Brussels : European Union, 2024.
3. NATO Strategic Communications Centre of Excellence. Social Media Manipulation Reports. Riga : NATO StratCom COE, 2021–2025.
4. UNESCO. Global Education Monitoring Report 2023: Technology in Education — A Tool on Whose Terms? Paris : UNESCO, 2023.
5. OECD. Facts not Fakes: Tackling Disinformation, Strengthening Information Integrity. Paris : OECD Publishing, 2024.

11. Посилання на інформаційні ресурси в Інтернеті, відео-лекції, інше методичне забезпечення

1. UNESCO: Guidelines for the Governance of Digital Platforms.
<https://www.unesco.org/en/internet-trust/guidelines>
2. European External Action Service: Information Integrity and Countering FIMI.
https://www.eeas.europa.eu/eeas/information-integrity-and-countering-foreign-information-manipulation-interference-fimi_en
3. European Digital Media Observatory.
<https://edmo.eu>

4. Reuters Institute Digital News Report.
<https://reutersinstitute.politics.ox.ac.uk/digital-news-report>
5. NATO Strategic Communications Centre of Excellence.
<https://stratcomcoe.org>
6. Council of Europe: Freedom of Expression, Media and Information Society.
<https://www.coe.int/en/web/freedom-expression>

12. ОСОБЛИВОСТІ НАВЧАННЯ ЗА ДЕННОЮ ФОРМОЮ В УМОВАХ ДІЇ ОБСТАВИН НЕПЕРЕБОРНОЇ СИЛИ

В умовах дії обставин непереборної сили освітній процес здійснюється з використанням технологій дистанційного навчання відповідно до затвердженого розкладу. Лекційні та семінарські заняття, консультації й поточний контроль проводяться синхронно та/або асинхронно із застосуванням платформ відеоконференцій і системи Moodle. Письмовий семестровий залік проводиться дистанційно засобами, визначеними Університетом і викладачем дисципліни.

Додаток 1

Додаток до робочої програми навчальної дисципліни **«Міжнародні
медіакомунікації»**

Дію робочої програми продовжено: на 2026/2027 н. р.

Заступник директора навчально-наукового інституту з навчальної роботи

(підпис)

(прізвище, ініціали)

« _____ » 20 ____ г.

Голова науково-методичної комісії навчально-наукового інституту

(підпис)

(прізвище, ініціали)

« _____ » 20 ____ p.